

Florio den 24 Mars 78

Min egen älskade Mary!

För några dagar sedan fick jag trenne bref af dig på engång, af d. 8, 21 och 25 Feb. Tack skall du ha min egen vän för att du skrifver så flitigt, dina bref behövs nog, ty här är olidligt tråkigt. I dag får jag lof att skrifva med blyherts, emedan alla hålla på att skrifva, och det finns endast ett bläckhorn. Dr Winter reser i tisdag per ångbåt till Odessa och Hfors, för att sköta om sin fru och yngste son, hvarföre alla begagna sig af tillfället att medsända några rader. Jag skickar äfven åt dig tio halfimperialer, du skulle väl nog behöfva mera men för tillfället har jag ej råd till mera, blifva vi här öfver en månad, skall jag skicka mera, ty jag skulle helst se att du ej tog mycket af Viktor.

Du må tro min egen vän, att vi blefvo något nedslagne, när vår afresa härifrån blef uppskjuten på obestämd tid. Vi hade räknat ut allt, så noga som möjligt, och de aderton dagar som återstodo här, föreföllo oss som ett intet. Baron Ramsay skulle den 20 ds aftåga med sitt regemente, men dagen förut kom det kontra order, och gubben stackare var bra nedstämd. Det är just ej uppmuntrande att veta, det man får sitta här ännu åtminstone en månad, kanske längre. Det blir långa dagar, då jag nu redan känner en brinnande lust att omfatta min egen snälla Mary, och se mina små. Vicku hinner väl slita ut sina första byxor, innan jag får se honom, och små fräckarna få nog ett dussin tänder. Men klaga hjälper ej. Nu har jag endtligen blifvit af med mina maskar, och kan derföre röra på mig. En civil kostym fick jag idag, och i öfvermorgon res jag till Constantinopel. För närvarande studerar jag en beskrifning öfver staden, och då jag hör huru förtjusta alla som varit der äro, har jag blifvit smått nyfiken. Vi äro endast så få officerare, att man ej kan blifva borta längre än en dag. Jag är åter ensam i 3^e komp. sedan Alfthan rest till Odessa för att kurera sig. Palin kom för en vecka sedan hit, det var en Doktor som utspridde ryktet om hans död. Neovius är den ende, som vi ej hafva reda på, men troligen är äfven han i Ryssland.

En vinst är åtminstone att vi blifva här så länge, vi komma då åtminstone ej utsvultne hem. Du må tro att vi försöka äta så godt som möjligt, om morgonen färska, sköna ostron, till middagen ofta likaledes, och då Champagnen kostar endast 8 fr., sparas det ej på varan. Vi bo allt ännu 8 tillsammans, och det är bra trångt, men man får väl lof att finna sig deri. Skulle vi endast få varmt väder, så vore allt bättre. men ända hittills har jag frusit.

Vår villa ligger på en backsluttning, vid öppna hafvet, vore det lugnt skulle det vara vackert, med det blåser ständigt, om nätterna är det ofta storm, så vår klena byggning darrar i alla fogningar. Regn har det ej varit brist på och då är det svårt att röra sig ute, men till all lycka torkar det åter snart. 2^{dra} bataljon, som stod här tillsammans med oss, flyttade för några dagar sedan till ett annat ställe, emedan redan hade 40 typhus sjuka, men då vi ännu ej haft ett enda alvarsammare fall, stannade vi kvar, till som vår tillämnade bostad var både utan fönster och dörrar.

den 24 Mars, forts.

Vi hafva nu åter en respektabel bataljon, 740 man, men nog skulle jag helst undvarit de 40 bonddrängar, som föllo på min lott. De voro högst litet upp-exercerade, så man har ett förfärligt bråk med dem. Under de många regniga dagarna kunde man ej föra ut dem, men fähuset, der mitt kompani bor, fick göra tjänst som manège, ehuru det var bra mörkt.

När jag varit frisk, har jag vanligtvis ridit ut till St. Stefano med några af kamraterna, och vår nya kommandör har nära på förderfvat sin grälle, ty det skall alltid gå i full karriére. Min lilla turk är så uppspelt när andra hästar äromed, att det bara är att hålla i, och huru obetydlig den än är tror jag den får resa med till Finland. Här bjudes visst ut hästar många rätt vackra, men de hålla så högt pris på dem, att jag ej har någon lust till dem, Dessutom har min turk, alltifrån Gorny Dubnik burit både mig och mina säckar, allt huru det passat sig, så jag nästan börjat tycka om den.

På jagt har jag alls icke kommit att tänka, nu börjar jag visst få lust dertill, men det enda villebråd här finnes är änder. Ung. tolf mil härifrån åt Adrianopel till finnes goda jagtmarker, der det hvimlar af fasaner, raphöns och harar, men utan hund kan man ej uträtta något. Vi gingo igenom dem på marschen hit, och så sjuk jag var, vattnades det mig i munnen när jag såg de präktiga busksnåren. Ledsamt nog kan jag ej lemna mitt kompani på flere dagar, annars tror jag frestelsen blef för stark, och turken skulle få trafva de tolf milen.

Nu mera kan jag lugna dig kära Mary att jag fått alla ordnar jag kunnat, svärd på Stanislai, Anna 2a, Wladimir 4e och guldsabel, Georgskorset vore det enda jag kunnat få, men dertill har saknats tillfälle.

Vi äro alla så dekorerade, att bat.officerarne aldrig förut varit så granna. De sju blesserade der hemma hafva alla i dessa dagar blifvit ytterligare föreställ-da, så de äfven blifva granna.

Mätte vi nu endast snart slippa hem, då det ej kan inträffa förrän i Maj, bör man åtminstone kunna hoppas att ej behöfva gå i läger, utan i ro få hvila på gamla Kustö. Det vore bra skönt att åter få vara en sommar på landet, men det är väl höst, att ej vara för säker på saken, hvem vet hvad det kan bli ännu innan sommaren.

den 24 Mars, forts. 2

Nu börjar mitt bref att antaga nästan för stora dimensioner, men då de två senaste härifrån voro mera än knapphändiga, måste väl detta blifva desto längre.

Är det verkligen så sjukligt bland barnen på Kustö, våra små äro ju Gud i lof fortfarande friska. Du kan ej tro huru jag längtar efter att få se de små stackarna, och det är formligen pinsamt att ej kunna med någorlunda visshet beräkna den stunden.

Skrif du fortfarande kära Mary, men adressera brefven Odessa, St. Stefano, så får jag dem fortast. Några förvecklingar med turkarne kunna ej inträffa, man må nu skriva hvad man vill i tidningarna, dertill äro de numera för kloka, så nog få vi våra bref ordentligt med postbåtarne ifrån Odessa. Helsa lilla mamma och tacka henne ännu engång för hennes bref, jag har så litet att berätta, att jag tycker det knappt lönar mödan att skriva till någon annan än dig. Tuokila marmas bref har jag äfven erhållit och skall besvara detsamma. Annas och Koljas bref har jag ännu ej fått, men de äro väl på vägen.

Nu kan det vara nog, jag skall ännu skriva till Einberg. Adieu egen älskling, försök att hålla modet uppe ännu en månad så får du säkert veta när jag kommer. Helsa hjärtligt far och mor, kyss små barnena grundligt oc helsa äfven Jockens och Armfelt. Jag hoppas den senare öfversändt mitt telegram till dig.

Adieu, många kyssar ifrån

din Eugène

Imperialerna skickar Winter i skildt bref. Huru är det med värnepligten, blir det bataljoner af, eller ej?